

Discursul susținut de președintele PNL la Congresul Ligii Aleșilor Locali - Brașov, 5 noiembrie 2010

Un poet inspirat, mai puțin celebru, pe numele lui Ioanid Romanescu, a scris acum 30 de ani un vers care spune așa: Poeții niciodată nu-s prea mulți! Pentru că astăzi a mai plecat dintre noi unul, dincolo de tot ce ne-a despărțit în viață sau în politică, vă rog să păstrăm un moment de reculegere în memoria poetului și omului de cultură Adrian Păunescu.

Vă mulțumesc!

Domnule președinte Căncescu,

Doamnelor, domnișoarelor, domnilor colegi liberali,

Nu pot și nu vreau să încep altfel ca președinte al acestui partid decât prin a vă mulțumi pentru două lucruri extrem de importante pe care le faceți. Primul este felul în care vă comportați, lucrați, vă prezentați și rezistați în fruntea comunităților locale care v-au ales. Cum lucrați și cum le reprezentați în condiții dintre cele mai vitrege, cred că știți cu mult mai bine decât mine, știți cel mai bine din țara asta că sunt condițiile cele mai grele din ultimii 20 de ani . Acesta este primul lucru pentru care vreau să vă mulțumesc și care aduce, chiar dacă, poate, indirect, cele mai mari beneficii partidului din care faceți parte și pe care îl reprezentați.

În al doilea rând, vreau să vă mulțumesc pentru faptul că, în ciuda tuturor temerilor, în ciuda tuturor pronosticurilor, evaluărilor, bocitoarelor, ați rămas aici și sunteți aici, în ciuda faptului că în România există o putere care v-a luat banii dumneavoastră și comunităților pe care le conduceți ca și cum ar fi fost banii lor, în ciuda faptului că există o putere care v-a amenințat, a încercat să vă șantajeze pe unii dintre dumneavoastră, a încercat să vă ademenească, ați rezistat și sunteți aici și vreau să vă spun, am făcut un calcul care arată un lucru foarte important și foarte prețios pentru noi toți.

Știți foarte bine că după 1996, mai ales după 2000, odată cu schimbarea guvernului, cu schimbarea puterii executive, au avut loc migrații de primari de la un partid la altul, de la partidul care trecea în opoziție la partidul care venea la putere, migrații care au devenit tradiție. Am bucuria să vă spun că Partidul Național Liberal a avut și în cifre absolute și procentual cei mai puțini oameni care au plecat. Asta spune ceva despre noi, despre dumneavoastră și despre Partidul Național Liberal.

Da, Partidul Național Liberal, grație în primul rând dumneavoastră, celor care ați rezistat și ați rămas aici pentru că nu înțelegeți oricum să faceți politică, nu înțelegeți să fiți prostituați în politică, înțelegeți că o țară se clădește și cu politică, și cu administrație, și cu partide și, mai cu seamă, cu consecvență, cu principii și cu onoare. Grație dumneavoastră, grație parlamentarilor noștri, grație colegilor noștri din toată țara, Partidul Național Liberal n-a dispărut cum vroiau unii, Partidul Național Liberal nu s-a vândut cum vroiau alții, Partidul Național Liberal n-a scăzut cum vroiau alții.

Astăzi, Partidul Național Liberal este un partid care are o semnificativă susținere populară în România, are cifre pe care nu le-a mai atins niciodată din acest punct de vedere din perioada interbelică și până azi și este, pentru prima dată poate, partidul care naște în jurul lui un orizont de speranță mai mare decât a fost vreodată nucleul dur al acestui partid. Cu alte cuvinte, astăzi, din ce în ce mai mulți români au înțeles că nu e adevărat că Partidul Național Liberal este partidul doar al celor bogați, că Partidul Național Liberal e doar al celor puternici, că Partidul Național Liberal e al celor puțini. Oamenii au înțeles că Partidul Național Liberal vrea să construiască elite, că recunoaște rolul elitelor, că pleacă și se întoarce în toate politicile sale de la individ, de la personalitate, de la voință, de la curaj, de la putere, dar este un partid care, așa precum a făcut în întreaga sa istorie, construiește pentru toți și construiește pentru marea comunitate care este România.

Suntem astăzi undeva la o jumătate de drum și vreau să v-o spun deschis, sincer, prietenește,

clar, răspicat: Partidul Național Liberal nu are de ales - fie se întoarce acolo unde, prin forța lucrurilor, prin evoluția istoriei acestor 20 de ani, a trebuit să stea, adică într-un sistem în care n-a putut să facă mai mult decât politica jumătăților de măsură, în care n-a putut să facă mai mult decât să se adapteze, chiar dacă cu mai multe bune intenții și cu mai multe reușite, unui sistem impus de alții sau continuă înainte pe acest drum, ceea ce înseamnă riscuri, ceea ce înseamnă sacrificii, ceea ce înseamnă schimbări și se duce către ținta pe care și colegii mei au evocat-o aici și le mulțumesc pentru asta. Dar ei au evocat-o doar aritmetic și sunt de acord cu ei: 30-33. Da! Acestea sunt cifrele, dar în spatele acestor cifre mai există ceva.

Partidul Național Liberal dacă vrea să continue drumul, nu poate continua drumul și nu va reuși dacă are în vedere doar cifre, doar cantități. Partidul Național Liberal trebuie să meargă el însuși și să ofere șansa României de a merge spre altceva. Ceva ce iese din cercul vicios al ultimilor 20 de ani, ceva ce iese din cercul vicios al jumătăților de măsură, ceva ce schimbă fundamental politica, partidele și statul în România.

Dragii mei,

Noi, liberalii, avem un program. Avem un program care, poate pentru prima dată, spune foarte limpede adio sistemului vechi din România, sistemului care a guvernat în acești 20 de ani care s-au scurs de la revoluția din decembrie și care spune pentru prima dată clar nu doar de o reformă a statului, atât de mult invocată demagogic și gol de către actuala putere, nu doar de reforme în politicile sectoriale are nevoie această țară. Ea are nevoie de o reconstrucție fundamentală a statului și de construire în România a ceea ce numim fără niciun fel de ezitare, fără niciun fel de teamă, fără niciun fel de populism statul liberal.

Eu nu voi recapitula și nici măcar nu voi sintetiza astăzi, în fața dumneavoastră, acest program. Eu mă voi referi doar la esența lui și lucrul lui esențial este următorul – avem nevoie să trecem cât de repede se poate și, în orice caz, PNL își asumă că atunci când va veni la putere și va avea suficientă putere să facă asta, să treacă definitiv de la statul asistențial, clientelar, supradimensionat, birocratic și corupt la statul liberal. De la minciuna care vreme de 20 de ani, sub pretextul asistenței, protecției sociale chipurile, ajutorului celor slabi, a făcut în așa fel încât esența politici românești să fie strângerea banilor de la toți cei care produc în societatea românească și folosirea lor, aproape exclusiv, pentru gruparea politico-financiară aflată la putere, pentru clientela sa.

Statul liberal nu înseamnă opusul statului social. Statul liberal nu e un stat care se deroghează

de obligațiile sale publice, nu e un stat care spune să se descurce fiecare cum poate. Nu e un stat care demisionează de la marile sale obligații constituționale și istorice. Le amintesc tuturor trubadurilor stângii de ieri și de azi că statul românesc, atât cât el a avut forță și cât a putut lucra pentru această națiune, a fost făcut de liberali, a fost ținut de liberali. Și dacă România astăzi este pe harta Europei, este pentru că liberalii în primul rând au adus-o acolo și au menținut-o acolo. Vorbesc, însă, despre un stat care înțelege să pună într-un raport de parteneriat individul, cetățeanul și statul în baza unui contract.

La noi statul a fost mereu întărit și de blestemata tradiție comunistă, a fost mereu ceva masiv, ceva difuz, care a venit mereu asupra cetățeanului, asupra întreprinzătorului, asupra comunității și le-a pus într-o poziție de dependență. Statul a fost puternic numai atunci când a avut de luat de la indivizi, de la întreprinderi, de la comunități. Statul a fost mereu slab atunci când indivizii, când contribuabilii din comunități au avut nevoie de el. Statul a fost mereu corect atunci când a fost vorba să încaseze, să-și ia drepturile. Statul a fost mereu incorect atunci când a fost vorba să dea drepturile cetățenilor pe care, de fapt, îi reprezintă și îi servește.

Dacă suntem cu adevărat hotărâți să aplicăm esența acestui program înseamnă să trecem de la un stat clientelar, de la un stat care ia banii tuturor pentru a-i distribui numai prietenilor celor care guvernează la un stat care înțelege să se retragă din jocul economic și să-l arbitreze corect creând legislația, creând sistemele, creând structurile și politicile care să facă în România, cu adevărat, economie de piață, economie liberă, economie prosperă. De la un stat care știe că, în măsura în care are drept asupra cetățenilor dreptul de a aplica și de apăra legea, are obligații față de toți cetățenii.

Acesta este, în esență, saltul pe care noi trebuie să îl facem, despărțindu-ne definitiv de celelalte două forțe politice conturate și existente astăzi în România, vorbesc de cele majore. Pentru că am avut, de fapt, o spun clar, un partid de stânga numit el FSN, PDSR, PSD, care a furat ca să dea din când în când de pomană și un partid, actualul Partid Democrat al domnului Băsescu, care fură atât de mult, încât nici măcar de pomană nu mai are să dea.

Ni se vorbește foarte mult astăzi despre nevoia ca România politică să iasă din fundătura în care s-a ajuns. Nici prietenii Președintelui, nici Președintele însuși nu mai au curajul să vină și să spună că da, acesta este un guvern bun care face treabă bună pentru comunitatea națională. Suntem însă scoși vinovați noi, liberalii, pentru faptul că nu mergem la guvernare cu domnul Băsescu, în condițiile impuse de domnul Băsescu. Nu am mers, nu mergem și nu vom merge la guvernare cu PD-ul domnului Băsescu, în condițiile domnului Băsescu pentru că oferta lui nu este de a face împreună reformele necesare în România, ci oferta lui este de a fura împreună. Ne oferă doar posibilitatea ca unii dintre noi să se îmbuibă alături de corifeii jafului,

corupției, debandadei în care se află astăzi România PDL-istă.

Ori Partidul Național Liberal nu are în interes și nu are în dorință să facă acest lucru. PNL este gata oricând - acum, astăzi, mâine, oricând, să își dea mâna, să stea la masă și să discute cu orice forță politică în stare și doritoare să facă într-adevăr reforma statului român, reforma principalelor domenii de activitate, reforma principalelor componente ale statului de drept și ale sistemului public din România.

Reformă înseamnă să nu mai avem clientelă și birocrație într-un asemenea hal de supraponderală încât mănâncă tot, aproape tot bugetul țării cum se întâmplă sub Băsescu și Boc. Reformă înseamnă că dacă reduci cheltuielile le reduci de sus până jos, nu reduci cheltuielile lăsând muritori de foame, oameni de care orice societate are nevoie în sectoarele publice: profesori, învățători, medici, asistente, oameni de ordine polițisti, ș.a.m.d. Reformă înseamnă să dăm împreună legi eficiente pentru repornirea activității economice în România. În 2009 cele două partide, se uită des asta, PD și PSD, după ani de războaie s-au înțeles imediat, în zece minute. Și timp de un an au făcut împreună, fără să clipească următoarele lucruri. Dau ca exemplu: unu, impozitul forfetar cât ai clipi. Doi, ordonanța de politizare pe față și de sus până jos cât ai clipi. Trei, acordul cu FMI-ul, în condiții în care nu s-au gândit la nimic decât cum să scape de grija guvernării țării, să aibă de dat bani pentru pensii și salarii și să aibă pe cineva de la un for internațional care să vină să spună că guvernul e bun. Am dat ca exemple doar trei lucruri pe care aceste două partide le-au făcut împreună și, vă rog să fiți atenți, le-ar face oricând le-ar veni bine din nou. Împreună, pentru că sunt partidele care au generat sub diferite forme, au întreținut și vor să păstreze sistemul, iar în spatele presupusei lupte a lui Băsescu contra acestui sistem stă o uriașă minciună. Și vedem toți cum pentru Traian Băsescu nu are importanță dacă Șerban Mihăilescu e la PSD sau e în tabăra sa, dacă generalul Oprea e la curtea lui Năstase sau e la curtea sa, după cum, nici pentru apropiații de afaceri și de învârteli ai doamnei Udrea nu are importanță dacă sunt lângă RA-APPS-ul lui Adrian Năstase ieri, lângă Palatul Cotroceni a lui Băsescu azi sau cine știe dacă e cazul, lângă PSD mâine.

Eu știu că în politică trebuie să fim pragmatici, trebui să fim inteligenți și trebuie să fim atenți, trebuie să alegem cel mai mic dintre rele și trebuie să construim pas cu pas. Spun aceste lucruri pentru a vă aminti tuturor că singura construcție durabilă pe care o poate face un partid este aceea în care niciodată, asemenea unei busole, nu pierde scopul, direcția, planul.

Și ca să terminăm odată cu toate aceste infinite discuții – v-ați apropiat de PSD, v-ați îndepărtat de PSD, faceți guvern cu PD-ul, nu faceți guvern cu PD-ul, o spun încă o dată foarte limpede: Partidul Național Liberal conlucrează cu orice forță politică aptă și interesată să facă reforme fundamentale în statul român, cu orice forță politică aptă și interesată să avem în această țară o

legislație pe care să o respectăm și care să garanteze statul de drept, care să garanteze șansele de prosperitate ale economiei și care să garanteze faptul că guvernul, oamenii politici, partidele politice gestionează banii publici în interesul public și în folosul întregii acestei națiuni. Nu în folosul lor, nu în folosul clientelei lor, într-o rotativă păguboasă și parcă fără sfârșit.

De asemenea, Partidul Național Liberal colaborează cu orice forță politică aptă și interesată să apere libertatea în România, să apere în orice împrejurare statul de drept în România, să apere România de alunecarea pe calea unei republici bananiere, o mai spun încă o dată, pentru că, numai într-o republică bananieră Președintele țării poate să îl califice drept brutozaur pe un intelectual eminent al acestei țări, pe rectorul universității Babeș-Bolyai, pe omul care, spre deosebire de Traian Băsescu, de Teodor Baconski și de alții, a adus-o în România pe Angela Merkel. Unde și cum putem să colaborăm noi cu Traian Băsescu și cu Partidul Democrat al lui Traian Băsescu dacă dânsul crede că Andrei Marga e un brutozaur și Daniel Funeriu un om de știință. Cum să colaborăm când acest președinte, șef de partid, șef de Guvern, nu a găsit în toți acești doi ani, de când România se afundă în criză, de când ne vorbește de măsuri dure, de când ne vorbește de tractarea României, citez, împotriva dorinței ei, nu a găsit un prilej să spună un lucru simplu către oamenii săi de la putere - „Încercați să furați ceva mai puțin!”. Nu a spus-o niciodată. Le-a spus profesorilor să rabde, le-a spus celor din opoziție că sunt anti-naționali, le-a spus celor din presă, care nu îl laudă, că sunt servitorii, salariații mogulilor. Le-a spus tuturor câte ceva. Nu a spus niciodată „Berceanu, Videanu, Elena, opriți-vă o secundă, abțineți-vă vreun an să nu mai furați!”. Niciodată, niciun cuvânt. Cum să colaborăm, cum să colaborez eu, aș vrea, cu un om în timpul căruia, de patru luni de zile, dacă nu greșesc, opoziția politică din România este interzisă pe postul public de televiziune? Nu s-a întâmplat așa ceva nici măcar în 1990. În ce țară din Uniunea Europeană mai avem situația că opoziția este interzisă pe postul public de televiziune? Nicăieri. Cum să colaborez cu Partidul Democrat și cu Traian Băsescu, care nu au niciun principiu, nicio identitate, care atunci când sub Guvernul Tăriceanu am propus o lege amplă, complicată, delicată a statutului minorităților, au făcut un scandal monstru bazat pe câștiguri imediate de tip naționalist și își aduc aminte, presupun, cei din UDMR. Au memorie, măcar pe ultimii 1000 de ani. Își aduc aminte ce a zis atunci domnul Boc, ce au zis atunci toți patrioții, apărătorii poporului român din Ardeal, marii patrioți și energeticienii Ioan Oltean, Gheorghe Falcă și atâția alții.

Acum Partidul Democrat nu are niciun fel de ezitare în a concesiona tot ce înseamnă limba română de predare pentru obiecte cum sunt Limba Română, Istoria României, Geografia României. Adică cum să colaborăm, cum să colaborez cu cineva care îmi vorbește de reforma justiției și în timpul căruia, și după convingerea mea din ordinul căruia, dosare pleacă, dosare stau, stenograme se publică din dosare, când se atacă din toate direcțiile când trebuie, cine trebuie, oricine ni se opune, când Procurorul General al României nu înțelege și nu acceptă faptul că o instanță, că un judecător poate să hotărască altfel decât a făcut Procurorul. Am văzut cu toții asta. Unde să ne înțelegem, la ce să ne înțelegem?

Eu nu am dosare să negociez cu Traian Băsescu. Poate ne-am înțelege, dar nu am dosare și nu negociez și nu ne putem înțelege pe asta. Acum se vorbește de reformă. Ei au înlocuit într-o operațiune de propagandă care nu e lipsită de oarecare succes tăierile cu reforma. L-am rugat pe vremuri, la o întâlnire, ultima pe care am avut-o cu Președintele, să ne spună ce altă reformă au făcut în afară de tăierea salariilor și a pensiilor pe care o intenționau și dacă tăierea constituie o reformă. Vorbesc într-una despre reforme, nu am văzut nicio reformă în sensul restrângerii aparatului birocratic începând cu numărul de ministere sau cu numărul de agenții sau cu numărul, dacă vreți, de consilieri ai fiecăruia dintre miniștri.

Premierul acestei țări în plină criză a luat 37 de oameni la New York, de la el din Cabinet. Dacă nu i-a luat pe toți, probabil că sunt și mai mulți. Cum e posibil, l-am întrebat și la moțiunea de cenzură, să vorbească într-una despre austeritate, despre suferințele altora, despre faptul că trebuie să strângă cureaua și să nu facă nici cel mai mic gest de drămuire atentă a banului public? Realitatea este că PD, Guvernul său, autoritățile sale din administrația locală, dar asta, sigur, prin decizia Guvernului, au ajuns să facă în așa fel încât din banii noștri, din banii contribuabililor, statul să cumpere aproape de trei ori mai scump aproape orice. De trei ori mai scump pentru că două treimi înseamnă șpaga care se împarte și șpaga asta o împarte Partidul Democrat cu propria sa clientelă.

Nu mai putem continua așa și, în orice caz, nu ne putem împăca așa. Unii au ajuns să vorbească despre un război civil la figurat, desigur, care trebuie să înceteze și să ne împăcăm. Mă doare acest cuvânt și nu vreau să fie, nici măcar la figurat, un război civil în România, dar dacă e vorba de un război civil, nu cunosc niciun război civil care s-a încheiat cu împăcare și, în orice caz, dacă e vorba de război, război politic, război democratic, vom face război acestor mentalități, acestor apucături, acestor oameni care își bat joc de țara asta.

Eu nu sunt deloc intimidat de acuzațiile unora sau altora care îmi aruncă anatema că sunt de stânga. Nu mă tem deloc de asta pentru că știu că nu sunt de stânga și știu ce înseamnă stânga și ce înseamnă dreapta, dar oare, în momentul în care indemnizația pentru copii, tineri cu handicap grav, de 578 de lei din România este condiționată de acest Guvern, și amintesc că e vorba în general de părinți care iau acești bani să îngrijească copiii mai ieși încă unul sau dacă nu îți dau jumătate din această sumă, asta înseamnă să fii de dreapta? Nu, asta înseamnă să fii animal pentru că numai animalele lasă în urmă și lasă pradă exemplarele afectate, exemplarele bolnave. Oamenii de stânga sau de dreapta nu fac asta, Guvernul României face asta cu compatrioții noștri.

Sunt eu de stânga dacă spun că toți acei oameni necăjiți, care ar putea să ne fie părinți, stau la cozile de la Constanța și din alte părți ca să ia un pui pentru că banii lor sunt mâncați de gașca

de la putere a lui Băsescu, Udrea, Boc, Videanu și toți ceilalți? Nu sunt de stânga pentru că stânga, retorica de stânga, politicile de stânga, bugetul de stânga și statul de stânga au dus aici. Stânga a făcut ca toți banii să i se dea la fiecare și să hotărască mai întâi Comitetul politic de partid înainte de 1989, după aceea tovarășul Iliescu cu economiștii lui după 1990, iar la urmă, bijuteria sistemului, Traian Băsescu să hotărască cum banii acestor oameni care produc se realocă la clientela lor. Nu, abia prin asta sunt de dreapta și dreapta și liberalismul nu au însemnat niciodată nepăsare și lipsă de omenie.

Libertatea e ca lumina. Libertatea este pentru toți și liberalii s-au luptat mereu și au făcut mereu cât au putut ca în țara asta toți oamenii să aibă parte de libertate. Asta ne deosebește de stânga. Noi nu dăm pomeni. Încercăm să apărăm și să oferim libertatea fiecărui om.

Nu am cum să mă împac și nu avem cum să ne împăcăm cu acest guvern. Nu am cum să fac, în ce mă privește ca lider de partid, în ce vă privește, ca reprezentanți ai partidului în administrație, parlamentarii noștri, oamenii noștri din toate structurile acestei scene politice, nu avem cum să nu facem tot ce ne stă în putință pentru a da o alternativă acestei țări pentru că, atenție, suntem în situația următoare: Traian Băsescu a fost adus la putere - da, îmi aduc aminte și de munca noastră entuziastă și de campania extraordinară pe care dumneavoastră ați făcut-o în toate județele țării – dar a fost adus, înainte de toate la putere de lăcomia, de clientela, de hoția, de demagogia Partidului Social Democrat, a regimului Adrian Năstase, a regimului Iliescu - Năstase - Ponta mai mititel. Dar acolo. Când domnul Ponta se laudă, să-i trimit un salut din vecinătate, când se tot laudă că e un procuror tânăr e foarte bine, numai că așa vrea să țină minte toată istoria așa cum a fost și să-i aduc aminte că în calitate de procuror și șef al Corpului de Control al primului ministru Adrian Năstase nu a prins pe nimeni, nici măcar pe Băsescu.

Deci, PSD-ul și ce a făcut PSD în această țară l-au adus la putere pe Traian Băsescu. PSD-ul în cea mai mare parte, vulnerabilitățile sale, dosarele sale, slăbiciunile sale, oamenii săi șantajabili, trădările din PSD, pentru că nici generalul Oprea, nici Marian Sârbu, nici Cristian Diaconescu nu erau frunțași ai Partidului Național Liberal, ci ai Partidului Social Democrat. Ei l-au făcut a doua oară președinte când nimeni nu mai putea, în afară de ei, pe Traian Băsescu, nu Partidul Național Liberal, nu Crin Antonescu. Noi am avut o opțiune pe care nu ne-am târguit, nu ne-am tocmit, în care am fost consecvenți, așa cum suntem cu fiecare gest politic pe care îl facem de doi ani încoace. Partidul Social Democrat a reușit să-l mai aducă nc o dată pe Traian Băsescu și pe ai lui la putere. Iar acum, grija noastră și obligația noastră este să ieșim din rotativa asta infernală pentru că ceea ce fac cu România Băsescu și oamenii lui riscă să-i aducă la putere pe cine? Pe cei din Partidul Social Democrat. Ori asta, dragii mei, nu poate s-o împiedice decât Partidul Național Liberal.

Avem o structură puternică, nu atât de puternică precum a lor și a unora și altora din punct de vedere numeric, din punct de vedere financiar, dar avem o structură mai puternică din punct de vedere moral în administrația locală și dumneavoastră o dovediți. Avem un program care este clar, asumat, explicit, detaliat și sintetizat, repet, în această idee. Da, România nu mai poate continua așa! Da, România are nevoie de schimbări fundamentale! Suntem gata să le facem! Avem, de asemenea, și este un gest politic pe care alții nu l-au făcut, pe care alții n-au avut curajul să-l facă, pe care și eu și colegii mei din conducerea partidului l-am făcut cu greu și ne iese pe nas și azi, dar l-am făcut și mă bucur că l-am făcut, avem un guvern din umbră, cum i se spune, sau alternativ. Adică suntem primul partid care are curajul să spună: Da, în România trebuie o doză masivă de politizare și de promovare în cele mai înalte funcții a oamenilor pe criteriul prestigiului profesional, competenței profesionale și nu, în primul rând, pe criteriul de partid. Și am făcut acest lucru. Și am anunțat și am adoptat, printr-o decizie a partidului, un guvern în care patru oameni nu sunt membrii ai Partidului Național Liberal, chiar dacă, evident, au vederi liberale, chiar dacă sunt compatibili cu programul liberal, dar sunt somități în domeniul lor de activitate. Am avut curajul s-o facem. Am mai avut curajul să facem un lucru care nu poate fi făcut, ne explică cu superioritate domnul Adrian Năstase, pentru că nu-i așa, generează tensiuni în partid. Știu și eu domnule Năstase că generează tensiuni în partid numai că eu am curaj să trăiesc cu tensiunile din partidul meu, pe când dumneavoastră, cunoscuții martiri, cum v-am mai spus, socialiști de 20 de ani în slujba sărăcimii pe care o produceți prin politicile dumneavoastră nu aveți curaj, pentru că dacă ați avea curaj s-ar vedea foarte clar că românii riscă să schimbe nu neapărat pe Dracu cu ta-su, dar pe tatăl Dracului cu Dracu însuși.

Le putem da, din acest moment, cetățenilor României toate cărțile noastre pe masă și ei știu foarte bine, atunci când vor vota la alegerile locale ce partid votează, ce program votează și ce om votează. Vor ști la alegerile parlamentare ce partid, ce program, ce oameni anume votează și vor ști cu ce oameni guvernează Partidul Național Liberal dacă, prin votul oamenilor, vine la putere.

Știu că este dureros pentru mulți colegi. Există colegi a căror activitate și prestații în Guvernul Tăriceanu am apreciat-o foarte tare. Dau numai două exemple: Cristi Adomniței sau Eugen Nicolăescu, au fost miniștrii foarte buni, au fost miniștrii excelenți. Sunt niște oameni de partid de mare calitate, sunt niște oameni cărora le mulțumesc și sunt niște oameni care vor face încă foarte multe lucruri, inclusiv vor fi în decursul vieții politici miniștri. Dar astăzi, trebuie să înțelegem toți că există o așteptare pe care trebuie s-o umplem și cu sacrificii și așa cum eu sunt gata oricând să mă dau la o parte pentru orice pentru cineva, să spunem, de talia profesorului Andrei Marga sau de talia lui Mircea Diaconu, oameni în care văd că românii au mai multă încredere în acel moment, așa trebuie să înțelegem toți că nu se termină lumea cu următorul guvern, că acesta e un partid de viață lungă, de ctitorie lungă, de istorie lungă și este un partid pe care toți l-am servit nu numai dacă am fost miniștri sau dacă am pus miniștri. Și în sensul acesta cred că avem elementele în acest moment să mergem în fața oamenilor și să devenim ceea ce, închei spunând asta, n-am fost și trebuie, măcar acum, să fim. Trebuie să fim un partid de mase. Vă rog să mă înțelegeți bine. Nu un partid de mas în sensul unui partid al

căru discurs politic și a căru gândire politică operează cu noțiunea de mase. Noi suntem partidul care gândește și lucrează și concepe societate prin individ, prin indivizi, prin comunități profesionale, locale academice. Nu în sensul de a avea milioane de membrii, dar în sensul în care există o așteptare mai mare ca oricând de la noi și în sensul în care trebuie pe cât posibil fiecare să umblăm din poartă-n poartă, din casă-n casă și să vorbim cu toți acești oameni derutați, sărăciți, umiliți, batjocoriți. Să le spunem că se poate și să le aducem aminte că dincolo de cât ne-am putea noi certa cu pediștii, cu analiștii, cu pesediștii, sunt două realități: în 2005-2008 toată Europa a fost în creștere economică, dar România a avut cea mai mare creștere economică din toate țările care aveau creștere economică. Din 2009-2010, Europa a fost, că Europ a ieșit, a fost în recesiune și în cădere, dar cea mai mare cădere și cea mai mare recesiune a avut-o România.

Dincolo de cât ne-am putea certa noi cu pediștii, cu analiștii, cu psdiștii, toate discuțiile sunt realități. În 2005- 2008, toată Europa a fost în creștere economică, dar Romania a avut cea mai mare creștere economică din toate țările care aveau creștere economică.

Din 2009- 2010, Europa a fost în recesiune și în cădere, dar cea mai mare cădere și recesiune a avut-o România. Asta arată două lucruri :

- Primul - că noi românii, așa cum suntem noi, cu toate metehnele noastre, cu toate complexele noastre, frustrările noastre și, uneori, meschinăriile noastre, suntem capabili să muncim, să câștigam, să producem, să ducem o viață mai prosperă. Oricum am comenta, am analiza, oricât am vorbi de conjuncturi, oricât am da explicații de altă natură, cifra de creștere economică între 2005 și 2009, cifra de investiții străine, cifra de locuri de muncă create atunci nu lasă loc la interpretări pentru că discutăm despre fapte.

- Al doilea lucru pe care-l dovedește această paralelă e că nu-i lipsit de importanță cine conduce țara. România a putut avea un Guvern care, în ciuda tuturor obstacolelor, luptelor, bătăliilor politice cu aceeași persoană care astăzi califică opoziția drept anti-națională și majoritatea drept toxică, a putut face precum vorba premierului Tăriceanu, la un moment dat : «Ce faceți ca să meargă economia ? Nu facem nimic, o lăsăm în pace». Măcar atât, dar a făcut asta.

Nenorocirea a făcut ca, în momentul crizei, să avem un Guvern care să ne ducă la coada cozilor, să fure cu o nerușinare care nu s-a mai întâlnit nici la comuniști și care astăzi, sub conducerea unui om al căru ideal este Nicolae Ceaușescu, să vorbească despre trecerea

României prin criză.

Nu suntem străini nici unii dintre noi, chiar cei care nu activăm în administrația locală, de toate lucrurile pe care le suportați, de toate lucrurile cu care vă confrunțați. Colegii noștri aici de față care sunt membri și ai conducerii centrale a partidului, cu care ne întâlnim cel puțin o dată pe săptămână, ne arată și ce înțelege guvernul prin descentralizare: cum lasă administrațiile fără banii pentru cheltuielile zilnice și cum le aruncă în brațe spitalele, fără să dea măcar bani pentru mâncare și medicamente. Aceste lucruri de zi cu zi nu pot fi rezolvate decât în momentul în care, în România, cei care conduc la nivel guvernamental, la nivel parlamentar, la nivelul administrației locale, înțeleg că este nevoie de schimbări fundamentale, dar înțeleg că, înainte de orice, pentru a putea vorbi de aceste schimbări, trebuie să terminăm cu această putere.

Liga a fost întotdeauna un organism serios și organizațional al partidului. Aș vrea să pun în discuția dumneavoastră o chestiune foarte importantă : chiar eu v-aș propune o rezoluție pentru că vor începe discuții despre sistemul electoral. Eu vă spun de acum opinia mea și dumneavoastră o să decideți. Eu cred că trebuie, în numele celor discutate despre reforma statului, despre simplificarea procedurilor, despre coerența între reprezentanți și reprezentați, între aleși și alegători, între guvernanți și guvernați, să avem curaj și să mergem pe lucrurile clare, clasice și simple.

Alegerile pentru primar trebuie să rămână așa cum sunt și cum e normal - alegeri în două tururi. Cred că alegerile pentru președinții consiliilor județene trebuie să fie în două tururi. Cred, de asemenea, că în privința alegerilor parlamentare, a Legii electorale pentru alegerile parlamentare, trebuie făcută o opțiune clară.

Am încercat actualul sistem și îl putem păstra. Îi știm bine avantajele, dacă ele există, și inconvenientele care sunt evidente. Cred că, pentru anii care urmează, ar trebui să facem o experiență limpede: fie mergem pe sistemul proporționalității, adică revenirea la sistemul de listă, în care cel puțin știi că votezi partidul, fie ceea ce cred că poate fi opțiunea noastră, fie opțiunea uninominalului în două tururi pe care, dacă se pune în discuție modificarea Legii electorale, să o discutăm.

PNL nu are vreun motiv să nu fie consecvent cu ceea ce am spus în legătură cu structura și cu numărul membrilor Parlamentului României. Nu abandonăm bicameralismul din motivele pe care le-am expus de atâtea ori. Poate chiar este de dorit o separare și mai clară, o definire și mai clară, a atribuțiilor celor două camere. De asemenea, nu văd de ce am fi noi cei care sa ne

cramponăm în fața unei eventuale reduceri a numărului de parlamentari la o cifră pe care rămâne să o stabilim. Eu aş propune 322.